R5243

The Victories of Faith
விசுவாசத்தின் வெற்றிகள்

அப்போஸ்தலர் 7: 9-16; எபிரேயர் 11: 20-22
''நம்முடைய விசுவாசமே உலகத்தை ஜெயிக்கிற ஜெயம்.'' - 1 யோவான் 5:4

விசுவாசத்தை மிகவும் ஒதுக்கித் தள்ளுகிற காலத்தில் "ஒரு மனிதன் என்னத்தை விசுவாசிக்கிறான் என்பது பற்றி எனக்கு கவலையில்லை, அவனது வாழ்க்கைதான் கனத்துக்குரியது" என்று ஜனங்கள் கூறக்கூடிய காலத்தில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இது, விசுவாசம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இல்லை என்று பொருள்படுகிறது. மனிதனுடைய கனத்தை முக்கியமான நோக்கமாக கருதப்படுகிறவர்களால் இப்படி சொல்லப்படுகிறது: "நீ பெறுகிற அனைத்திலும், பணத்தையும் செழுமையையும் பெறு; ஏனெனில் இவைகள் இல்லாமல், நீ என்னத்தை விசுவாசித்தாலும், அல்லது யாரை தொழுதாலும் ஒன்றும் பிரயோஜனப்படாது. இந்த வாழ்க்கையில் செழுமையடையவே மாட்டாய். வெற்றியே ஒரே நோக்கமாக அநேகரால் தற்போது அங்கீகரிக்கப்படுகிறது."

எனினும் வேதாகமத்தின் கருத்து இதற்கு எதிரானதாக இருக்கிறது. தேவனுடைய வசனம் முதலாவது விசுவாசத்தை வைக்கிறது; அந்த விசுவாசத்தின் மேல் குணலட்சணத்தை கட்டுகிறது. எந்த மனிதனாலும் பரிபூரணமான வேலைகளை செய்ய இயலாது என்று தேவன் அறிவிக்கிறார். எனவே அளவீட்டின்படி அவன் கிரியைகளை செய்யவில்லை. விசுவாசமே தேவனுடைய அளவீடு, சரியான விசுவாசம் உள்ளவர்கள் அவர்களது விசுவாசத்திற்கேற்றபடி கிரியை நடப்பிக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறார்கள் என்று அவர் உறுதியாக கூறுகிறார். இந்த கொள்கைக்கு இசைவாக வேதாகமத்தில் உள்ள தேவனுக்கு பிரியமானவர்கள் எல்லாம் விசுவாசிகளாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் கவனிக்கிறோம். அவர்களது விசுவாசம் அவர்களை பூரணராக்கவில்லை. அவர்களது கிரியைகள் எப்பொழுதுமே தேவனுடைய பார்வையில் ஏற்புடையதாக இருந்ததில்லை. ஆனால் தீய செயல்களுக்கு அவர்களைத் தண்டித்தார். அவர்களது மகா விசுவாசத்திற்கு வெகுமதி அளித்தார்.

இப்படியாக நாம் வேதத்தில், தேவனுக்கு பிடித்தமானவர்கள் கொடூரமான பாவங்களை செய்து, தீவிரமான தவறுகளை செய்தார்கள், அப்படியிருந்தும் அவர்களது விசுவாசத்தின் நிமித்தமாக, தேவனுடைய கிருபையில் தொடர்ந்து இருந்தார்கள் என்று நாம் பார்க்கிறோம்.

தேவன் பொல்லாதவர்களை நேசிப்பதில்லை

எழுதப்பட்ட அல்லது வாசிக்கப்பட்ட அனைத்து மத புத்தகங்களிலே வேதாகமம் மிகவும் நேர்மையானது. தேவனுடைய இருதயத்துக்கு ஏற்ற மனிதர்கள், உதாரண புருஷர்களாகவும், மாதிரிகளாகவும் இருக்கத்தக்க குணலட்சணம் உடையவர்கள் செய்திருக்கிற பாவங்களையும் குற்றங்களையும் கூட அது சொல்லுகிறது. தேவன் துன்மார்க்கத்தை நேசிக்கிறார் அல்லது மனுக்குலத்தில் இழிவானவர்கள் அவரது நண்பர்கள் என்று யாரும் யூகிக்கிற அளவுக்கு வேதகாமம் இடங்கொடுக்கவேயில்லை. ஆனால் முற்றிலும் மாறாக மிகவும் உயர்ந்த பட்ச அளவில் நீதியானது வார்த்தை, கிரியை மற்றும் சிந்தையில் கற்பிக்கப்படுகிறது. சத்தியம் மற்றும் நீதியின் வழிமுறையில் தான் தேவனுக்கு முழுமையாக ஏற்புடையவர்களாக இருக்க முடியும் என்று நாம் போதிக்கப்படுகிறோம்.

நாமும் சகல மனுக்குலமும் சுபாவத்திலேயே பாவிகள் என்று தேவன் நமக்கு கூறுகிறார். விழுந்துபோன இனத்தின் அங்கங்களாக நமக்கு எதிராக இருக்கும் தண்டனையையும் நமது சொந்த குற்றத்தையும் நீக்கும்படி நம்மால் எதுவும் செய்ய முடியாது என்று தேவன் நமக்கு கூறுகிறார். அதை நமக்கு திருப்திகரமாக சரி பண்ணுவதற்கு நோக்கம் கொண்டிருக்கிறார் என்று நமக்கு அவர் கூறுகிறார். எனவே நம்மால் தவிர்க்க முடியாததை அல்ல, ஆனால் நம்மால் தவிர்க்க முடிகிறதே, நம்மால் செய்ய முடியாததை அல்ல, நம்மால் செய்ய முடிகிறதே, நமது பொறுப்பாக இருக்கிறது. நமது மேன்மையான அனைத்து முயற்சிகளின் அடிப்படையும் அவரில் நமது நம்பிக்கையின் திசையிலேயே இருக்கும் என்று அவர் நமக்கு கூறுகிறார். இந்த நம்பிக்கையை தான் அவர் விசுவாசம் என்று அழைக்கிறார். விசுவாசமில்லாமல் அவரை பிரியப்படுத்துவது கூடாத காரியம் என்று அவர் உறுதிபடக் கூறுகிறார். வேதாகமத்தின் அனைத்து பாடங்களிலும் இதை நமக்கு அவர் காண்பித்திருக்கிறார்.

விசுவாசம் என்பது எளிதில் நம்பும் தன்மையல்ல

விசுவாசம் என்பது எளிதில் நம்பக்கூடிய தன்மை என்று அநேகர் தவறாக நினைக்கிறார்கள். இந்த தவறான நம்பிக்கையில், தேவன் அப்படிச் சொன்னார் என்று அவர்களுக்கு சொல்லப்பட்டால், எதையும் மற்றும் ஒவ்வொன்றையும் உட்கிரகிக்க தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் வேதாகமம் ஊக்குவிக்கிற விசுவாசம் இதுவல்ல. அதற்கு மாறாக, நமது சொந்த கற்பனைகள் அல்லது நமது சக மனிதர்கள் மற்றும் சாத்தானின் வசீகரிக்கும் மாறுபாடுகளின் மேல் கவனம் செலுத்தாமல் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களை நாம் நிச்சயமாக அறிய வேண்டும் என்றும், அவைகளில் நாம் விசுவாசத்தை அப்பியாசப்படுத்த வேண்டும் என்றும் வேதாகமம் நமக்கு போதிக்கிறது.

இந்த காரியங்களின் மாறுபாடான கருத்தை எடுத்துக்கொண்டு விசுவாசத்தின் பேரில் அறியாமையினாலும் மூட நம்பிக்கைளினாலும் தங்களது பின்னடியார்களைக் கட்டுப்படுத்தி அவர்களது பகுத்தறிவு திறமையை தடுப்பதற்கு நாடுகிறவர்களோடு சண்டை போடுவது நமக்குரியதல்ல. ஒரு வேளை தேவனை கண்டுபிடித்து, அவரது உணர்வுடன் மூட

நம்பிக்கைகளில் திருப்தி அடையாமல், ஆனால் ஜீவனுள்ள தேவனுக்காகவும், அவரது உறுதியான வசனங்களுக்காவும், நம்மைப் பற்றிய அவரது சித்தம், அவரது திட்டம் மற்றும் அதில் நாம் பெறப்போகிற பங்கைப் பற்றிய அவரது அறிக்கைகளுக்காகவும் ஏங்குகிறவர்களுக்கு போதிப்பது நமது கடமையாகும். ஆகையால் இயேசுவும் அவரது அப்போஸ்தலர்களும் எல்லாருக்கும் போதிக்க முயற்சிக்காமல், நீதியின் மேல் பசிதாகமுள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே போதித்தனர். இயேசுவின் மொழியில், ''கேட்கிறதற்கு காதுள்ளவன் கேட்கக்கடவன்.''

கிறிஸ்து வருவதற்கு முன்பாக விசுவாசம்

கடந்த காலத்தைப் பார்த்து, தேவன் தமது விசேஷித்த ஜனங்களை தேடின முறையை நாம் கவனிப்போம். நமது இனத்திற்கான தேவனுடைய திட்டங்களை பற்றிய முதலாவது அறிவிப்பு ஆபிரகாமிடம் செய்யப்பட்டது. தேவன் ஆபிரகாமிடம் பேசியது: ''என்னுடைய சமூகத்தில் நட, நீ பூரணனாக இரு.'' அதாவது பூரணனாயிருப்பதற்கு உன்னால் முடிந்ததை செய். ஆபிரகாம் தேவனிடம் தனது விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்திய பிறகு இன்னும் அவருக்கு தேவன் பரீட்சைகளைக் கொடுத்தார். அந்த சோதனைகளில் அவர் கீழ்ப்படிந்து தனது சொந்த நாட்டை விட்டு கானானில் வாழும்படி சென்றார். தேவன் அவரை தமது நண்பன் என்று கூறுகிற அளவுக்கு அவர் தனது மாபெரும் விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்தினார். இதனால் மனுக்குலத்தைப் பற்றிய தெய்வீக திட்டங்களில் முதலாவது வெளிப்படுத்தல் அவருக்கு கொடுக்கப்பட்டது.

மனுக்குலத்தின் மேல் சாபம் இருந்ததை ஆபிரகாம் அறிந்திருந்தார். இந்த சாபத்தின் கீழ் மனுக்குலம் துன்பப்பட்டு கல்லறைக்கு செல்கிறது என்பதையும் அறிந்திருந்தார். சாபத்திற்கு பதிலாக அவர் ஒரு ஆசீர்வாதத்தை அனுபக்கூடிய காலம் வரும் என்கிற தேவனுடைய அறிவிப்பும் அவருக்கு கொடுக்கப்பட்டது. மனிதர்கள் இன்னும் அதிக அபூரணராகி, மரணத்தில் அழிந்து போகிறதற்கு பதிலாக, ஒரு மாற்றம் வந்து, அதன் மூலம் மரிக்கும் நிலைமையிலிருந்து மீட்கப்பட்டு, கல்லறையின் வல்லமையிலிருந்து உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள் என்று ஆபிரகாமுக்கு பொருள்பட்டது.

தேவனுக்கு கூட இதை ஏற்படுத்துவது ஒரு ஆச்சரியமான செய்தியாக இருந்தது. ஆபிரகாம் கூட குழந்தை பருவ விசுவாசத்துடன் அந்த செய்தியை விசுவாசித்தார். தேவன் ஆபிரகாமையும் அவரது சந்ததியையும் ஆசீர்வதித்து, அவர் மூலமாக குழந்தைகள் வந்து, அவர்கள் மனுக்குலத்தை ஆசீர்வதிக்கும் வேலையை செய்வார்கள் என்றும் அவர்கள் அனைவரையும் பாவம், சாத்தான் மற்றும் மரணத்தின் வல்லமைக்கு நீங்கலாக்கி விடுவிப்பார்கள் என்றும் தேவன் ஆபிரகாமுக்கு அறிவித்தார். சுருக்கமாக சொல்லப்பட்ட இவை அனைத்தும் இந்த வசனத்தில் உள்ளன. ''உனக்குள்ளும் உன் சந்ததிக்குள்ளும் பூமியின் வம்சங்களெல்லாம் ஆசீர்வதிக்கப்படும்.'' (ஆதியாகமம் 28:14)

அந்த வாக்குத்தத்தத்தில் விசுவாசம் வைக்க என்ன இருந்தது? ஆபிரகாமுக்கு இது என்ன அர்த்தத்தைக் கொடுத்தது? அதிலிருந்து ஆபிரகாமின் சிந்தை பரந்த எல்லையில் எடுத்துக்கொள்ளும் என்று பொருள்பட்டது. அதாவது தனக்கு அடுத்த சந்ததியையும் ஆடு, மாடுகளையும் அண்டை வீட்டாரையும் அர்த்தப்படுத்தாமல் உலக மனுக்குலம் முழுவதையும் அர்த்தப்படுத்தியது. தேவன் ஆபிரகாமின் சந்ததியை இந்த அளவுக்கு கனப்படுத்துவாரானால், ஆபிரகாம் எல்லாவற்றிலும் தேவனுடனும் அவரது மாபெரும் வாக்குத்தத்தத்துடனும் ஒத்துழைக்க நாட வேண்டும் என்றும் அது அர்த்தப்படுத்தியது.

வருடக்கணக்காக ஆபிரகாமின் விசுவாசத்தை தேவன் சோதித்தார். எனினும் இன்னும் அவரை நம்பினார். ''தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தை.... அவன் சந்தேகப்படவில்லை.'' ஈசாக்கு பிறந்த பிறகு, இன்னும் வேறு குழந்தை இல்லாதபோது இந்த வாக்குத்தத்தத்தின் பிள்ளையை, முழு வாக்குத்தத்தம் மையப்படுத்தப்பட்டவனை பலியிடும்படி தேவன் ஆபிரகாமுக்கு கட்டளையிட்டார். என்ன ஒரு விசுவாச சோதனை! ஈசாக்கை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்ப தேவன் வல்லவராயிருக்கிறார் என்று எண்ணி அவனை பலியிட தயாராகும் அளவுக்கு எப்படிப்பட்ட மாபெரும் விசுவாசத்தில் அவர் அபிவிருத்தி அடைந்திருந்தார்! ஓ, தேவனில் எப்படிப்பட்ட ஒரு நம்பிக்கை! ஓ, எப்படிப்பட்ட ஒரு விசுவாசம்! தெய்வீக வல்லமையில் எப்படிப்பட்ட உயர்வான ஒரு மதிப்பு! தேவனுடைய பிள்ளைகளின் மத்தியில் பரவியிருக்கிற இப்படிப்பட்ட விசுவாசத்தினால் தேவ செய்தியைக் கொண்டு உலகில் எதை நிறைவேற்ற முடியாமல் இருக்கும்! இப்படியாக தம்மேல் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிற தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு தேவன் என்னத்தை செய்யாதிருக்கக்கூடும்!

இதே போல் தான் ஈசாக்கு மற்றும் யாக்கோபுடன் இருந்தது. அவர்கள் அந்த வாக்குத்தத்தத்தை நம்பினார்கள். அது அவர்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் செல்வாக்கு செலுத்தியது. அது அவர்களை தெய்வ பக்தியுள்ளவர்களாக்கியது. அது வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு ஆர்வத்தையும் உருவேற்படுத்தியது. தேவன் இந்த மாபெரும் ஆசீர்வாதத்தை எப்படி நிறைவேற்றுவார் என்பதைப் பற்றி ஒன்றும் அறியாதிருந்தும் அவர்களது விசுவாசத்தை அதன்மேல் வைத்தார்கள். தேவன் தமக்கு பிரதிநிதிகளாகவும் வாயாகவும் இருந்து உலகத்திற்கு போதிக்கவும், உலகத்தை ஆளுகை செய்யவும், உலகத்தை உயர்த்தவும் மரித்தோரை உயிர்த்தெழுப்பவும், ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையினால் இழந்துபோன அனைத்தையும் மனுமக்களுக்கு திரும்பி கொண்டு வரவும், அவர்களது சந்ததியிலிருந்து அவர் ஒரு பரிசுத்த ஜனத்தை எழும்பப்பண்ணுவார்.

அவர்கள் பலவீனமாயிருந்திருந்தால், அவர்கள் அநேக இடறுதலுக்கான சந்தர்ப்பங்களை பெற்றிருந்திருப்பார்கள். அவர்கள் உலக ஞானிகளாக இருந்திருந்தால் தேவன் இவைகளை செய்து எப்படி நீதிபரராக இருக்க முடியும் என்று கேட்டிருப்பார்கள். தீர்ப்பை ஒரு தடவை அறிவித்த பிறகு, எப்படி அவர் குற்றத்தை நீக்க முடியும்? ஆனால் அவர்களது விசுவாசம் தடுமாறவில்லை. அவர்கள் தங்கள் இருதயத்தில சொல்லிக் கொண்டதாவது: ''தேவன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறார். அவர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியதை செய்து முடிப்பார். அதை நிறைவேற்ற தமக்கே உரிய வழியை வைத்திருப்பார்.''

அடுத்து முழு இஸ்ரேல் தேசமும் தேவனுடைய ஜனங்கள் என்று அழைக்கப்பட்டது. முழு தேசமும் தேவனுடன் ஒரு உடன்படிக்கைக்குள் நுழைந்தது. இந்த உடன்படிக்கை நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராகிய மோசேயின் மூலம் நடந்தது. ஆபிரகாமுக்கு தேவன் கொடுத்த வாக்குத்தத்தத்தின் மேல் வைத்த விசுவாசத்தினால் இஸ்ரயேலர்கள் தூண்டப்பட்டார்கள். மரித்த மற்றும் உயிரோடிருக்கிற ஆதாமின் இனத்தார் அனைவரும் ஆபிரகாமின் சந்ததியினரால் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள் என்பதே அந்த வாக்குத்தத்தம்.

தேவனுடைய பிரமாணத்தை குற்றமற்றதாக கடைபிடித்தால் இஸ்ரயேல் ஜனங்கள் தேவனுக்கு ஒரு பரிசுத்த ஜாதியாக இருப்பார்கள் என்று சீனாய் உடன்படிக்கை உறுதியளித்தது. இந்த நிகழ்வில் தேவன் ஆபிரகாமுக்கு கொடுத்த வாக்குத்தத்தத்தை அவர்களுக்குள் நிறைவேற்றுவார் என்று தேவன் உடன்படிக்கை செய்தார். அபூரணமான மனுக்குலம் அவரது பூரண பிரமாணத்தை கடைபிடிக்க இயலாது என்பதை தேவன் அறிந்திருந்தார். அவர்கள் அதை கடைபிடிக்க முயற்சி செய்யட்டும், அதன் மூலம் அவர்கள் பாடத்தை கற்றுக்கொள்ளட்டும் என்று தேவன் நினைத்திருப்பார். அந்த பாடம் அவரது நீதியைப் பற்றிய போதனைகளை தூதர்களுக்கும் கொடுக்கும் என்று நினைத்திருப்பார். இன்னும் அது ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலருக்கும் அறிவுரையைக் கொடுத்து அவர்களை அபிவிருத்தி செய்யும். ஏனெனில் பிற்காலத்தில் அவர்கள் மூலம்தான் ஆசீர்வாதம் வரும். இதை பரிசுத்த பவுல் இப்படியாக கூறி விளக்குகிறார்: “வாக்குத்தத்தத்தை பெற்ற சந்ததி வருமளவும் நியாயப்பிராணமானது அக்கிரமங்களின் நிமித்தமாக கூட்டப்பட்டது.” (கலாத்தியர் 3:19)

வேறு வார்த்தையில் சொல்வோமானால் உண்மையான ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர் அபிவிருத்தி பண்ணப்படுவதற்கு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பதாகவே தேவன் இந்த வேலையை இஸ்ரயேலரிடம் நிழலாக ஆரம்பித்தார். ஆனால் தேவனிடம் நியாயப்பிரமாணத்தை கடைபிடிப்போம் என்று உடன்படிக்கை செய்து, அதை நிறைவேற்ற முடியாமல்போன ஜனங்களுக்கு தேவன் எந்தவித தீமையையும் செய்யவில்லை. மாறாக, அந்த பிரமாணத்தை கடைபிடிக்க முயற்சித்ததற்காக ஒரு ஜனமாக ஆசீர்வதிக்கப்பட்டார்கள். மேலும் அவர்களது தோல்வி மற்றும் விசுவாசக் குறைவினாலும் அவர்கள் மேல் வந்த தண்டனைகள் மூலமும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டார்கள்.

ஆனால் ஆபிரகாமின் விசுவாசத்தில் பங்குபெற்ற சகல ஜனங்களையும் தேவன் விசேஷித்த விதமாக ஆசீர்வதித்தார். ஆபிரகாமின் ஆவிக்குரிய சந்ததியாகிய கிறிஸ்து வருவதற்கு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பாக ஆபிரகாம், ஈசாக்கு மற்றும் யாக்கோபோடு, தேவனை தங்களது விசுவாசத்தினால் பிரியப்படுத்தின குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலானவர்களை அப்போஸ்தலர் பவுல் கணக்கிடுகிறார். அந்த பழங்கால பாத்திரர்கள், உயர்ந்த நிலையில் ஆவிக்குரிய நிலைமையில் ஆபிரகாமின் சந்ததியாக இல்லாதிருந்தாலும் பூமிக்குரிய நிலையில் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட ஆபிரகாமின் சந்ததியாக இருப்பார்கள். சகல ஜாதிகளுக்கும் முடிவாக விரிவுப்படுத்தப்படும் பரலோக ஆசீர்வாதத்திற்கான வழியாக இருப்பார்கள்.

கடந்த அந்த சகல நூற்றாண்டுகளாக யூத ஜனங்களை தூண்டியது என்ன? ஆபிரகாமுக்கு தேவன் கொடுத்த வாக்குத்தத்தத்தை நிறைவேற்றுவார் என்று தேவன் மேல் வைத்த விசுவாசமில்லையா? நிச்சயமாக அது தான்! அந்த வாக்குத்தத்தம் தான் இன்னும் யூதர்களை தூண்டிக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்கள் இன்னும் யூதர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆபிரகாமின் விசுவாசத்தை இழந்தவர்கள் அந்த வாக்குத்தத்தத்திற்கு சொந்தக்கரராக இருக்கவே முடியாது. ஏனெனில் வாக்குத்தத்தம் விசுவாசத்தின்படியானது.

தேவன் யூதர்களோடு செய்த ஆதி வாக்குத்தத்தத்தை குறித்து யூத ஜாதியைப் பற்றி பரிசுத்த பவுல் தயையுடன் இப்படியாக கூறுகிறார். “இரவும் பகலும் இடைவிடாமல் ஆராதனை செய்து வருகிற நம்முடைய பன்னிரெண்டு கோத்திரத்தாரும் அந்த வாக்குத்தத்தம் நிறைவேறும் என்று நம்பியிருக்கிறார்கள்.” (அப்போஸ்தலர் 26:7) அந்த நம்பிக்கையை பராமரித்து காத்துக்கொண்டிருப்பதற்கு தக்கதாக சகல யூதர்களும், வருமென்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறவைகள், அவர்களது கனவுகளுக்கு மேலாக உண்மையாகவே வரும்.

கிறிஸ்து வந்ததிலிருந்து விசுவாசம்

கிறிஸ்துவின் வருகை தெய்வீக நோக்கத்தை மாற்றவில்லை. ஆகையால் தேவனுடைய பிள்ளைகளின் விசுவாசத்தை மாற்றவில்லை. ஆரம்பத்தில் ஆபிரகாமுக்கு தேவன் போதித்த அதே சுவிசேஷத்தையே இயேசுவும் அவரது அப்போஸ்தலர்களும் நம்பி போதித்தாக பரிசுத்த பவுல் கூறுகிறார். (கலாத்தியர் 3:8) அப்போஸ்தலரின் செய்தி, ஆபிரகாமின் சந்ததியினால் பூமியிலுள்ள சகல ஜாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள் என்பதே. ஆனால் அப்பொழுது இன்னொரு அம்சம் அறிவிக்கப்படவும் விசுவாசிக்கப்படவும் வேண்டியதாயிருந்தது. அதாவது மேசியாவாகிய இந்த ஆபிரகாமின் சந்ததியை கொடுக்கும்படியான வேலையை தேவன் ஆரம்பித்திருந்தார். தேவன் தமது குமாரனாகிய லோகாசை அவர் ஆவிக்குரிய நிலையில் ஆபிரகாமின் சந்ததியாவதற்கும், முடிவில் ஆதி வாக்குத்தத்தத்தின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் நிறைவேற்றவும் உலகிற்கு அனுப்பியிருந்தார்.

சகல யூதர்களும் மேசியாவை எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் உத்தம இஸ்ரயேலர்கள் அல்ல. அவர்கள் அனைவரும் உண்மையான விசுவாசத்தை பெற்றிருக்கவில்லை. ஆகையால் தேவன் அவர்களில் சிலரை இந்த காரியங்களில் குருடாயிருக்க அனுமதித்தார். மற்றவர்களுக்கு விசுவாசக் கண்களை, ஒரு விசேஷித்த அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட புரிந்துகொள்ளும் கண்களை கொடுத்தார். இந்த வகுப்பாருக்கு இயேசு கூறியதாவது: “உங்களுக்கோ தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் இரகசியங்களை அறியும்படிக்கு அருளப்பட்டிருக்கிறது.” அதாவது மேசியாவின் ராஜ்யத்தின் மூலம் ஆபிரகாமின் சந்ததி பூமியின் சகல ஜாதிகளையும் ஆசீர்வதிக்க வேண்டும்

பிறகு விசுவாசத்தின் அடுத்தபடி வந்தது. ஆதிகால சீஷர்கள் கூறியதாவது: இயேசுவை, தேவ குமாரனை முன்னுரைக்கப்பட்ட ஆபிரகாமின் சந்ததி என்று விசுவாசிக்க நாங்கள் விரும்புகிறோம். ஆனால் அவர் பூமியை ஆசீர்வதிக்கிற வேலையை செய்வதாக நாங்கள் காணவில்லை. அவரது பலியினால் உறுதிபண்ணப்பட்ட ஆசீர்வாதங்களை உலகிற்கு கொடுப்பதற்கு வெற்றியுடன் ஆளுகை செய்வதற்கு பதிலாக அவர் பரலோகம் சென்றிருக்கிறார். நாங்கள் எப்படி இதை புரிந்து கொள்வோம்?

கிறிஸ்துவானவர் உங்களுக்குள் இருப்பதே இரகசியம்

''பரிசுத்தவான்களுக்கு ஒரு விசை ஒப்புவிக்கப்பட்ட விசுவாசம்,'' அதுவே இன்னும் இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது பரிசுத்த ஆவியின் வழிநடத்துதலின் கீழ், அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டியது, மேசியா என்பது ஒரு நபர் அல்ல, பல நபர்கள். இயேசு மாத்திரம் ஆபிரகாமின் சந்ததியல்ல. இயேசுவை தலையாகவும் சபை அங்கங்களை சரீரமாகவும் கொண்ட கிறிஸ்துவே சந்ததியாக இருப்பார்கள் என்று அப்போஸ்தலர்கள் மூலமாக தேவன் பதிலளிக்கிறார். பரிசுத்த பவுல் கூறுகிறதாவது: ''சகோதரரே, நாம் ஈசாக்கைப் போல வாக்குத்தத்தத்துப் பிள்ளைகளாயிருக்கிறோம்.'' உருவகத்தில் இயேசு ஈசாக்கின் தலையாவும், சபை ஈசாக்கின் சரீரமாகவும் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபையை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு சுவிசேஷ யுகம் முழுவதும் தேவைப்பட்டது.

வேறொரு உருவகத்தில் இயேசு, ஈசாக்குக்கும், சபை ரெபேக்காளுக்கும் ஒப்பிடப்படுகிறது. இந்த உருவகத்தின்படி உண்மையான ஈசாக்கு மகிமைக்குள் நுழைந்திருக்கிறார். ஆனால் உண்மையான ரெபேக்காள் அபிவிருத்தியடைவதற்கு காத்திருக்கிறாள். சரியான ஏற்ற காலத்தில் ஆபிரகாமின் சந்ததியாகிய அவர் வந்து அவரது மணவாட்டியை அவரே ஏற்றுக்கொண்டு அவர்கள் இருவரும் ஒருவராவார்கள். அந்த ஒருவர் மூலமாக, ராஜ்யத்தின் மகிமை மூலமாக, ஏறக்குறைய நான்காயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக ஆபிரகாமுக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஆசீர்வாதங்கள் பூமியிலுள்ள சகல வம்சங்களுக்கும் வரும்.

இதுதான் ''பரிசுத்தவான்களுக்கு ஒரு விசை ஒப்புவிக்கப்பட்ட விசுவாசம்.'' சுவிசேஷ யுகத்தில் நமக்காக வைக்கப்பட்டுள்ள நம்பிக்கை. சகல மனுக்குலத்தையும் ஆபிரகாமின் சந்ததி மூலமாக ஆசீர்வதிக்க தேவன் பயன்படுத்தும் விசுவாசம் இதுதான். நாம் உண்மையான விடாமுயற்சி மற்றும் நம்பிக்கையுடனும் இரட்சகரான இயேசுவோடு மேசியாவின் ராஜ்யத்தின் சகல மகிமையான சுதந்தரத்தில் உடன் சுதந்தரராக ஆகும் நம்பிக்கையே அந்த விசுவாசம்.

வேத வாக்கியங்களில் தேவன் செய்திருக்கிற மற்றும் உண்டு பண்ணியிருக்கிற ஏற்பாடுகளில் அவரது ஞானத்தை நாம் சந்தேகப்படாதிருப்போமாக. அதாவது ஆபிரகாமின் வாக்குத்தத்தத்தின் மேல் ஆதாரம் கொண்ட விசுவாசமே தேவனுடைய வல்லமையாக இருக்கிறது. இதன் மூலமாக அவரது அனைத்து பிள்ளைகளும் பாவத்திலிருந்தும் மரணத்திலிருந்தும் பிரிக்கப்பட்டு அவர்களது கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவில் அவருக்காக பரிசுத்தமாக்கப்படுவது அவரது சித்தமாக இருக்கிறது. இதுதான் ''பரிசுத்தவான்களுக்கு ஒரு விசை ஒப்புவிக்கப்பட்ட விசுவாசம்.'' உலகத்தின் ஆவியிலிருந்து ஜெயம் பெறவும், இங்கேயும் மறு உலகத்தின் ஊழியத்திற்காகவும் பிரிக்கப்படவும், தேவனுக்கு பரிசுத்தமாக்கப்படவும் நமக்கு சக்தியளிக்கக் கூடிய விசுவாசம் இதுதான்.